

RECORDANT A PERE CASALDÀLIGA I PLA

(Balsareny, 16 de febrer de 1928 – Batatais (Brasil), 8 d'agost de 2020)

Associació Amics de Sant Magí

Pere Casaldàliga ens va deixar el passat 8 d'agost de 2020, als 92 anys. publiquem aquestes 25 frases pel seu record i homenatge.

“Si no hi ha causes grans la vida no té sentit.

La paraula ‘radicalitat’ prové d’arrel’, i jo, com més va, amb més força sento les meves arrels.

El fet de ser català m’ha tornat més sensible al problema de la llengua i la identitat dels indis i m’ha ajudat a no caure en l’imperialisme cultural.

El consumisme està consumint les persones.

Un poble només és lliure quan és independent, autònom, sobirà.

El capitalisme per definició és lucre acumulat, és privilegi del capital, és exclusió de la majoria.

El gran atemptat diari és la fam al món.

La major part de la humanitat, avui dia, sobreviu en comptes de viure.

On no hi ha llibertat no hi pot haver justícia.

Sigueu lúcids. Sigueu fermes. Estigueu

units. Responeu a la persecució amb esperança. Responeu a la por amb unió.

El que dono és el que em fa, no el que tinc. Quan més dono, més tinc perquè sóc més. Quan més tinc i dono menys, tinc menys perquè sóc menys.

Els valents són aquells que vencen la molta o poca por que tenen.

En amor, en fe i en revolució no és possible la neutralitat.

L’expressió ‘no violència’ no ha de ser sinònim de passivitat.

Si veus infelicitat, és difícil sentir-te plenament feliç, però si mires de ser solidari i senzill, hi ha una mena de felicitat de fons que es manté.

La causa indígena m’ha fet més català. Les tribus prohibides m’han ajudat a retrobar la meva sempre maltractada tribu.

Només aquell qui s’aventura es pot equivocar.

Em sembla que la vellesa és una espècie de sagrament. Tot i que perds oïda, hi sents més, perquè escoltes la vida, no els sorolls... I compares, saps relativitzar més. A la llum de la mort, la vida adquireix un pes específic, més definitiu.

La lluita per la terra ha estat la lluita llatinoamericana. Tota acumulació suposa exclusió.

Jo soc jo i les meves causes, i les meves causes valen més que la meva vida.

No acceptem la fatalitat del sistema capitalista neoliberal que ens imposen, que redueix la vida a un mercat.

La ciència, la tècnica, el progrés només són dignes del nostre pensament i les nostres mans si ens humanitzen més.

La tasca primordial i comuna d'humanitzar la humanitat es fa practicant la proximitat.

No n'hi ha prou amb ser creient, també s'ha de ser creïble.

Al final del camí em diran: 'Has viscut? Has estimat?' I jo, sense dir res, obriré el cor ple de noms".

